

חזן מהיר), הרשינות, הספיקה והעיקר — המזכירות, מהמקת שהיה נושא-כליו של מקדונלד בהיותו בא"י והיה לו הכבוד גם לדבר בלונדון עם שומר הסף של החבר תומס.

לחבר ד י ז נ ג ו ה : הכטחה גמורה להשאירו על כנו אם יהיה "א נוד באוי", בלומר "ג'ד טוב" ולא ימידו איתו יותר בשום עבודות, הוץ מנאומים בשעת קבלת-פנים, התימה על הכתבים המוכנים ע"י המזכיר ולפעמים גם טיולים על הסוס... ל מ ת ג כ י סיה ע ו ז ר י מ מסור בתור שכר-טרהה ודמי סרסרות : ההנוד, דשות הכניסה למחלקה הטכנית ומה שנשאר מהסניטריה...

וכדי להיות גם מנצחים בעלי טקט, ההליטו למסר איזה "דו'וב" גם למנצחים— את אמירת ה"קדיש", בלומר : הבקרת בסוף השנה (יאחרצייט בלע"ז).

כך נמנה ונמנר על השלחן הירוק של ה"כפיט" התל-אביבי, ועל כוס הציון, כמובן, ובליל מוציש"ק לאחר ההב-דלת והאמירת "פועל אמת שפעולתו אמת" בתתאסף כל העם לשמע את תוצאות החל-קה ולראות את ה"יושר" של פועלינו, התעו-רר גם ה ב ע ל - ב י ת הת"א משנתו הארוכה עוד מימי הבחירות, וכאשר הקדימו בסדר-היום את ענין המרחצאות לחלוקת התיקים הבינו המנצחים כי הוציג לחובלים

כי אך לצון הוא תומד, ל' עזמת זה, וש' כתתט כי דרכו של רבכם מאז להגיד מראשית אחרית ולמסר דברים הבני רציניים וביהוד סודות מן ההוד מתוך הלצה דוקא ואנב-אורהא, בשעה שאהרים מתלמודי וממתהרי — כן ירבו ! — ב"הארץ" ובסונטרס היומץ והשביעי, כדברים בכבר-דאש על דברים בטלים. במהילתה....

ותלטי די מת"א, שהוא בקי בכל עניני העיריה וידע מכל הגעשה והנשמע שם לפני ולפנים, טספר לי בהרחבה את כל פר-שת ה"משכר" כיונה, ואני אשתדל למסר לכם, כמובן, רק את התמצית, בלומר ע"א חלוקת התיקים" בין המנצחים והמרגלים שעורו להם במחמת הבחירות...

זוהי פרשת החלוקה : ל ס ד ט ב ר ס ק י : כל מה שמת-חיל ב"מ" — כעית, ממון, כסארי, מאכער, מיניסטר דפיננסיא...

לחבר ק פ ל ו : הטכניקה (הן הוא נתמחה ע"י פולל-בונה), האש, המים, הכי-בישים, שדרכם להעלם לפני הגמר, וכל עבודה שכתית ובעיר.

לחבר ב ל ז ד : משנה-למלך, כלר-מר : הרפרונטציה כלפי פנים וכלפי חוץ-מתחנך להיות ראש- לחבר ה ו ז : הכטחון הצבורי

ראל בגלות המרה היה יהודי נותן שוחד לשומר הנכרי כדי להכות את הגוי והשוטר היה נשמע לו ומצליף על הערל, ועכשיו שוכיני קהיות ב"ביתנו הלאומי" ובימיו של הנציב היהודי נעשה ב"ה הכל להיפך : השומר הערבי מקבל מתנה להכות את היהודי.

ומספרים מעשה בנוי אחד שהיה נמצא ל ימיו בבתי-מחסה שבגיר-העתיקה שלנו, היה מדבר יהודית כיהודי ממש, אמרו עליו שהוא יודע בעל-פה את כל הפיט של הימים-נוראים, וזכה להקרא בשם "עמלק", והיה משרת ומספיק ליהודים בבתי-מחסה את צרכי ביתם.

פעם בערב-פסח נכנס לרבי חיים, והביא לו מהספר חמר לכירים, ביצים ועופות ושאר ירקות, כמנהגו, ומצא את הרב הזקן כשהוא יושב ונאנה.

— הא, רבי חיים, אמר הגוי ביהודית — על מא אתה נאנח? על הגלות? אין דבר, אי"ה יבא משיחכם ואנחנו נהיה אצלכם בגלות ואתם תלכו או לכפר ותראנו להכין לנו בשביל החג עופות וביצים ותפוחים וכל דברים הטובים, ואנחנו נשב בבית ונאנח...

הן זוכרים אתם בודאי את אשר רמזתי לכם אז בשעורי מן הירד ע"א הבחירת של העיריה בת"א, כי במקום הלגוד-מאיר יבוא בקרוב ג'לוד-מקדונלד, ואתם השבתם בודאי הוא אשר אמרתי : לפנים בהיות יש-

לאכה" הו מקרמת דנא, וכבר זכינו ב"ה להעמיד כאן תלמידים ותיקים מבני-דודנו שלמדו מאתנו את התורה ועברו עלינו גם בזה-וסוד גלוי הוא, שמי שחפץ לפעול ב-י הוד על "זונטר" הקר שלנו, אינו רשאי לדבר בלחש ובנחת, אלא ישעליו להתריע ולצוות בקולי-קולות, מפני כי הצעקה יפה ליוגרת, כידוע, וסגולה בדוקה ומנוסה היא להקל עליה את "המכאובים האתחונים", ומ-כש"כ את לידתו הקשה של ה"בית הלאומי" שלנו...

* * *

ובשורה טובה תרשן עצם : הטטה זכינו להתבשר ע"י הנבאי של ה"חורבה" כי אי"ה לפני נמעו, בשבת קדש, יתפלל ה"רבי" שלנו תפלה אחרונה עם כל הקהל ובודאי יעשה עמנו "קירוש" אצל אמדורסקי, כנהוג, ואח"כ ה ב ד ל ה... ואם איני טועה-תהיה אז פרשת "בלק", רמז ל"בלק" שהחלו ללמד עמנו בזמן האחרון וביחוד מיום שהחיו"ו בגידודנו ופקדי עשרת-השכטים את הנציב הנכרי, ומסתמא יכבר אוחיו הנבאי בהפטר והבעל-מפטור יקרא בקול רם את הפסוק שבהפטר זה : "ורמס וטרף ואין מציל", רמז לשמעון-הצדיק, אז, כחג הפסח, יבץ אחב"י מפולניה ומאמריקה לכהפ"ה ל צ ע ק : "על כסאו לא ישב זר", ועכ-שיו אנו יכולים לצעק: "חי וקים..." הוא אשר אמרתי : לפנים בהיות יש-

מאת השוטרים הערבים ולעלות על מגדל השעון החדש והנבוה ולקרא שבע פעמים על רגל אחת : "יהוד כלאבנא !" כדי לפיים את בני-דודנו הגעלבים, כידוע...

ור' לימונט ידידנו, האם לא יזכה ל"כוכב" חדש על אגופו בעד משחקי ה"כר-קס" שלו עם הב-ז' ? ואחרון אחרון חביב-מוזותנו מצד הכלה האמריקאית, מסת-מא יזכה אף הוא ל"עליה" ו"אאות של כבוד —כפי הצעת המושל, כמובן—בעד שרותו הטובות לבטחון הצבורי ? ...

בקצור, יש על מה לצעק "קאראול", אלא ש"העולם" שלנו טרוד הנהו ב"ה בעני-נים חשובים ויש-לו במה להתעסק-מלון-יוז עטוק הנהו להביא לנו נציב נכרי דוקא, ולא זאת אלא שעלינו "לאכל חזק ולש-תוק", כפי גזרת ה"רבי" ר' נחום'צע בק"ק חיפה-והודע הלאומי שלנו הוא בבחינת "בר-מנן" ובנראה, שהמזכיר התפטר מפני שאיננו דורש אל המתים-והלואי שאשקר : דיכני, שסופה של אהבת-הנבחרים הו ידה כסופה של העוריה בת"א : שם ימין דוחה את המזכיר" וכאן שמאל מקרבת את האשה... איך אומר הצרפתי? Cherchez la femme!

ועד שיפטר קלוזר ושאר ה"סופרג'י-תיית שלנו את שאלת-הנשים בבית-העם, נובל להחל בעצמנו לצעק "קאראול" על כל הגנות, מחמת שידועים אנו היטב את ה"מ-

שהספיק חברו אפילו להרים את ידו ולא להנם הקדימו בתורתנו הקדושה את הרפר-את "קול קול יעקב" ל"ידיים ידי עשו"...

ראשית חכמה, הרי לקחו מאתנו את נציבנו היהודי והורידו את רגלנו ביומא-דגנוסיה של מלכות- (כנראה, תצא גם פקודה רשמית בקרוב...) וחזן יזזה הכונו מכות-רצח דוקא בבטן ודוקא ביום חגנו וגם את בעל-המגידנו ככרו ברחובות ירושלם, כידוע — אנב, אני הלא אמרתי לכם מכבר כי מדינת "חמור" סגורה ומסוגלת בפני יעקב מאז... — נו, ואיה שוטרינו היהודים במשטרה ? ומעשה בכ"א שומרים חדשים שנתמנו בכלריה ויהודי "מאפיש" אפילו ל"רפאה"... ואימתי נזכה סו"ם למעט "עובראני-שמובראני" במשרדי "הראים" ולי-שאר הדברים הטובים, שהבטיה המושל לשני התברים היהודים ה"מתפטרים" ? ולמה אספו ה"כוכבים" נגהם מקציני יש' דאל והאירו דוקא על כתפי בני ישמעאל ? ומדוע יורשים בני עמלק, ועשו את אחב"י מפקדי חרשות בצפת וביתר ערי הקדש, ואפילו מודכי הצדיק היושב בשער המלך משתחוזה שם לכמה "המנים" זאין "ליהר-דים" בשושן הבירה... והעיקר — מה נעשה בדנים של אחינו שלקו ב"סאדיק שמעון" ומסתמא יקבלו את פסק-דינם לבקש מחילה

מבעד למסורה

ישעורים בהסתכלות

ובכל זאת, אין רע בלי טוב, או כמו שאמר הצרפ-תי בכשונו : A quelque chose m a l h e u r est bon.

והא ראייה : כל זמן שהיה לנו נציב יהודי על ההר, לא יכולנו לפצות פה — נחנקים היינו בצרותינו, נושכים את בשרנו בשנינו כמש ושולתקים : שא ! כי מי היה מאמין ישומע שלנו ? — ועכשיו, שיש לנו "בלומר", נציב לתולי וגוי נמור, הרי נכל לכהפ"ח-ל צ ע ק !...

מקדם היו הם, בלומר בני-דודנו, צועקים המס וקוראים תגר על הנציב ה"סהיוני", בחינת "הקוזקים הנגולים", עד היום הזה, ועכשיו שהחלו בטי-ישמעאל וגם בני עשרת-השבטים ב"ידיים בני עשו", נחל אנחנו ב"קול קול יעקב". עכשיו הייע הזמן לדוציא מחדש את נשקנו וכלי-זינונו הישן, דהיינו : לעשות "ויצעקו" ולקרא "גוואלד" על כל צרה שלא תבוא ולהרים קול זעקה עד לב שמים כדרך הילדים ב"הדר" שהם צועקים : "רבי, הוא הבה אותי !" עוד טרם